

Redacció i Administració: CALABRIA, 104, 2. ^{on}	EL XÀFEC	ANUNCIS A PREUS : CONVENCIONALS :
Dels treballs publicats, en seràn responsables els : : seus autors : :		No 's retornen els originals, encara que no 's : : publiquin : : :
10 cèntims	Periòdic independent — ■ — Sortira cada 15 dies	10 cèntims

CIVISME

Per a caminar és precis moure primer un peu i després l'altre, i aixís consecutivament.

Es això una vritat tonta, però és una vritat que per haver-la descuidat la majoria de la gent, hi ha caciquisme.

Perque'l caciquisme és un fantasma que sols pot moure's amb l'aqoi de dos elements indispensables, que són: la covardia i l'ignorancia. Sense l'ignorancia no'n faria res de la covardia dels altres; i sense la covardia no li serviria de res l'ignorancia.

Perxò quan vaig visitar per primera vegada La Garriga tot seguit vaig veure l'imperi del caciquisme amb alguns fets, dels que solsament vull contar-ne dos.

El primer succehi a n'En Miquel Llobet, avui difunt.

—Vosté que sap tant—va dir-me—¿podria indicar-me com ho podria fer per a cobrar l'import d'una expropiació? Perque és el cas que van assegurar-me que'l cobro no's faria esperar, i ja fá massa temps que espero.

Vaig a Barcelona, i al cap de pocs dies, ja tenia l'import a la seva disposició en Miquel Llobet.

¿Quina reputació més bona vaig guanyar-me des d'aquella feta!

Un altre fet. La casa instaladora de la llum elèctrica a La Garriga no podia donar corrent a la casa que jo habito, perque hi havia una dificultat insuperable: s'havien de tallar unes branques d'uns arbres de la carretera provincial, i això no hi ha pas ningú que puga conseguir-ho.

Corro a Barcelona, i a l'endemà ja tinc en mon poder el volant autoritzant-me per a tallar les branques que dificultaven la col·locació del cable.

¿Manoi, quina influencia!

No, senyors, no. No hi ha tal influencia. Hi ha que jo sé lo que no sap tothom; això és, que per a caminar és necessari moure primer un peu i després l'altre.

¿Cóm volia en Miquel Llobet que'l paguessin, si mai va anar a cobrar?

¿Cóm volia la casa instaladora de l'electricitat que l'autoritzessin per a tallar les branques, si no va anar a demanar-ho? Això sí, exclamacions, i murmuracions, i crítiques no'n volguen més, però sense moure's de casa.

I em digueren a les oficines respectives: "Com ningú ha reclamat... Vosté és el primer, i a vosté servim".

Veus aquí lo que's la base del caciquisme. Ell ho sap tot; ho mou tot; ningú'l contradéix; ningú protesta; ell s'ho guanya tot; de ell és la força.

Anant per aigua a la font que raja, no s'en tornaren sens aigua. Anant a reclamar a la font, tingueu seguretat de que obtindreu justícia.

Si quan l'alcalde no vol complir amb lo que la llei li mana anessin a produir la queixa an el Governador, tingueu la seguretat de que l'alcalde no se'n riuria de vosaltres, perque a la llei sols s'hi falta quan ningú protesta enèrgicament.

Aquella carretera que'n diuen del caciquisme, posada fora de lloc, hi és perque ningú feu oposició seria, perque ja se sap que fa més soroll un que cridi que cent que callin.

Quan sento que clamen contra el caciquisme embrutidor, contra les alcaldades d'un desvergonyit o mal aconsellat, penso que això no succehiria si tots sapiguéssim lo que convé per a caminar i per anar a buscar aigua.

El que aqueixes ratlles escriu perteneix a l'escola filosòfica de la Sociologia pràctica, que té per base'l desenvolupament del cervell i l'educació del perill, lo que tot plegat condueix a això, a sapiguer sempre i en totes ocasions com se fá per a ventar-se les mosques i allunyar els burinots.

Sigueu-ne d'aquesta escola, i obtindreu tot lo que vos convinga i sia de justícia i de raó, per més que s'hi oposin tots els cacics de la terra.

Es més; fins podreu fer la rialla devant d'ells, perque aixís com fins ara no sabien res de lo que's tant rutinari i corrent, des d'avui ja saben que per a caminar s'han de moure les cames, i tot lo demés.

Recordeu-se'n de l'escola filosòfica de la sociologia pràctica a la base de desterrar la peresa del cervell.

Comentari

Isolament

Recordaran nostres llegidors que en un dels nombres publicats posarem de manifest l'isolament en que l'actual alcalde es trobava notant-se en el seu redós un buid que li han deixat totes aquelles amistats que per la seva traició o baixesa comesa en les últimes eleccions municipals se li han allunyat del seu cos-

tat. Aquest fet arribà a consternar l'ànima de son pare i amb un aire avergonyit i en só de llàstima haurieu vist a n'aquest pobre home el desig d'endolcir l'amargó que això li produia volguent inútilment aplegar altre volta aquelles amistats que's feien incompatibles amb el comportament de son fill trucant de porta en porta sense obtenir l'almoina que demanava. Aquest gest que omple de dignitat aquells que un acte de pudor els obligava a denegar la caritat que implorava, indica fins a quin punt a arribat la seva mala obra i el seu mal comportament.

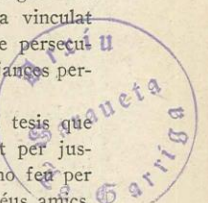
La funestíssima política de la dinastia de Can Petita que's la concreció de l'escola d'aquell home funest ha sigut perjudicial pels interessos de nostre poble perque aquest ha sigut sempre un element de disragació i de discòrdia entre els garrigans, però ha sigut també la culpa de la seva ruina: la claudicació personal i política de l'alcalde.

En lloc de fondre en un sol gresol el pensament popular per constituir una gran familia garrigana, s'ha convertit en instrument venjatiu de lluita fraticida adhuc i tot entre aquells que havien combregat en el mateix ideal patriòtic, convertint el moviment popular que li valgué proclamar-lo regidor en un moviment antipàtic perque l'ha vinculat a la més baixa pràctica política de persecucions i insults, d'ambicions i de venjances personals.

Nosaltres neguem en absolut la tesis que descaradament pregona públicament per justificar la seva traició, diguent que ho feu per posar la "vara" a disposició dels seus amics. Quan aquest miracle havia de revelar-se, els dinàstics de Can Petita ja li havien hipotecat la firma amb el compromís d'acceptar-la amb certes compensacions. El sentiment patriòtic del agent de negocis de Can Petita no ha sigut més que una cosa simplement circumstancial i postica, doncs quan li ha convingut ha fet el joc del partit que avui regenta amagant aquest joc amb la farsa més refinada i amb les protestes d'esser anemic irreductible de Can Petita.

Mentres això feia creure als seus amics polítics amb la seva més viril oposició an aquells que befaren la dignitat de son pare, anava urdint la farsa més indigna en la sombra de l'hipocresia per girar les espatlles als mateixos i empassar-se amb armes i vagatjes com se sol dir, amb l'enemic.

Sempre que'l poble en una d'aquelles convulsions filla d'un convenciment i d'un patriotisme polític ha volgut manifestar el seus

sentiment de redempció, ha trovat en l'agent de Can Petita l'obstacle de les contemporitzacions, valguent-se de persones que poden servir-los de palanca el dia de demà per els seus fins particulars i devedades el de la traïció com en el cas present del Noi Pedrals.

Mai com en les últimes eleccions s'havia presentat una ocasió tan propícia per fer sorgir els anhels del poble. El caràcter popular d'aquell fort moviment revifat amb el calor del patriotisme dels seus directors era la salvaguarda dels drets de gent i el manteniment inquebrantable de les prerrogatives democràtiques contra l'intent de domini cesarista. Doncs bé, fou en aquest moment suprem quan el Noi Pedrals que's deia defensor de les reivindicacions de nostre poble, quan claudicà de la seva honradés política, eternitzant amb la seva traïció el caciquisme més vergonyós que malbarata l'obra patriòtica empresa, però que no podia fer fracassar malgrat els seus desitjos perquè encara hi ha qui l'afalaguen els ideals de redempció.

* Entengueu bé garrigans que no és el partit popular a que ell perteneixia que ha volgut vendre els vostres anhels a Can Petita per una *Vara*; és ell sol, el Noi Pedrals, que ha volgut estrenyer un xic més el jou que encara no hem pogut desfer-nos del tot.

Els seus amics i el poble honrat deixant en l'isolament an aquest home representant d'aquesta política antipatriòtica i obtusa, fan justícia de no volguer tractes amb aquests mals garrigans. De'n mica en mica tots els que estimen a nostre poble faràn an aquest home lo mateix que han fet els seus ex-amics: un gest de despreci, que no es mereix altre cosa que obra tan indignament.

La festa major

Era un dels jorns de la festa major. Assseguts al nostre palco del embalat fruïem veient al joven com ballava i contemplava el floret de noies tan modades i tofones lluint els bonics, quan de sobte ens toca per l'esquena una mà; ens girem i... era en Bardera.

—¡Hola! Bardera ¿de quan ensà ets aquí?

—He arribat avui i ja hi soc per a estiuajar, he vingut al ball, t'he vist aquí, i m'ha faltat temps per a saludar-te i poder-la fer petar.

—Bé, home, bé, creu-me que erem molts que t'anyoravem: els llegidors d'EL XÀFEC i jo; perquè has de sapiguer, Bardera, que tothom ens demana per tu, ¿quàn vindrà en Bardera? ¿Què no escriu an EL XÀFEC en Bardera? Noi, tens molta "salida".

—XÀFEC, no val ha donar *guayaba* ¡eh! Emperò digas, ¿com va la festa major d'enguany?

—Molt bé home, com mai, això és una festa major de poble, típica, lo que feia molts anys no era. Embalat a plassa, serio gens luxós, bonic i profussament il·luminat, amb palcos i cadires a preus que tothom hi podia arribar-hi, amb rams a dos rals i fins el preu

de socs a sis i dotze pessetes; tothom hi cabia, forasters, els del poble, en una paraula, resulta la veritable festa major de La Garriga i no com abans la festa major de Can Petita, aon tot estava monopolitzat per ells, això si, no donant mai la cara com sempre fan darre-ra cortina. Tot ho tenien en societat, el seu café, embalat, palcos a deu duros, i amb el seu acaparament ofegaven la festa del poble, mataven tots els demés establiments, deixant en les tenebres a les deu de la nit a la plassa del poble; i tot ¿per què? Per a repartir-se en Joanet i el seu soci cafeter dugues mil pessetes, que pagaven manyagement la colonia i amb resignació el poble. I això va durar bastants anys.

—I és cert que un any no's varen donar comptes, sen empresa en Petita i altres forasters?

—Es cert. Era l'any que va venir de Cuba per primera vegada en Jaume Fargas, ell i d'altres eren socs a tot cost i jo he sentit a dir moltes vegades a un d'aquets individus que per molt que han fet mai han pogut recabar els comptes de qui tocava donar-los, i que tu ja sabs qui és quan em fas aquesta pregunta amb aquesta rialleta carregada de malícia.

—Digues XÀFEC ¿i tota la colonia ha respost a la festa, han vingut tots?

—Tothom i quasi tothom; hi mancaben tan sols els satèlits d'en Petita.

—I en Rabassola ¿què no ha vingut?

—Ca barret, ni vindrà. Aquest *intelectual* ha perdut els bous, i busca les esquelles. Per poguer-se esbravar amb EL XÀFEC ho fa pagar al poble i als del embalat, nosaltres prou voliem que s'esmenés, i anés per bon camí, emperò es veu també que'l primer pecat capital el domina.

—¿Ja saps que diu que no li *entra* la vostre campanya, que desprecia EL XÀFEC, i que tot quan digui no li fá ni fret ni calor?

—Que ho digui prou, emperò que sigui vritat bon xic se'n manca.

—¿Vols dir?

—Els fets ho diuen prou clar. Quan l'any passat EL XÀFEC, el va tindre que posar de relleu en la festa del teatre de la naturalesa, el poeta que escrivia els versos i que's firmava amb el seudònim "El Caçador de Puigracios", ens va dimitir, *molt a pesar seu* perquè obeint a indicacions de la familia no volia que fos dit que perjudicava a un parent seu que té en Rabassola empleiat a la seva torre. ¿De qui venia l'indicació? Primer fet.

I segon fet, per a acabar. Sé d'una manera certa, que ha volgut interposar la seva influència en contra l'embalat d'aquest any, procuran deslluir-lo, aconsellant a varies families de la colonia amigues seves que no prenguessin palco, i donant ell l'exemple.

—¿Però que té que veure EL XÀFEC amb la Comissió de l'embalat i el chor de La Aliança?

—Que no sabs que ell fila molt prim; la seva antipatia contra EL XÀFEC arriba fins aquells que tenen simpatia pel mateix.

—¡Doncs digues que si ho fa aixís, tindrà que pegar el ram!

—¡Oh! Si ho fa aixís no passarem gaire temps veurer papers per llogar a la seva torre i un ròtul que digui: *Torre amueblada para alquilar. Darán razón los porteros, de la misma.* Jo ja sé de bona tinta que està empenedit fins al cap d'amunt d'haver-se-la feta, si are fos no la faria.

—¡Pobre Rabassola! Sempre ha tingut aquest geniot, ja ho demostra la seva cara, farrenya més que'l vi de sis, i aquells llabis tan molsuts que xusclen més que una ventosa de vidre amb dugues candeles. Jo fá molts anys que'l conec, erem companys de darrera els bastidors del Liceo.

—I digues ¿com a anat la festa major?

—Bé.

—¿I la funció de la iglesia?

—Bé també si no fos la marxa del Gallo.

L'orquestra dels *Nois d'Olesa* es coneix que no té més que un pas doble per tot; la marxa del Gallo, que tan el fan servir per aplegar en la capta, com per acompanyar l'Ajuntament i els capellans a l'iglesia, per ells tot és flamenc. Quan vaig sentir això tenia por de que a l'ofici no toquessin el Don Simón o els rates de *La Gran Via*, emperò no, varen cantar un oficiet que podia mitg anar amb alguna varietat que recordava "*l'espíritu gentilile*", però vaja no hi havia res de flamenc.

—¿I els balls què?

—Poden anar, no hi ha pretensions. En el concert dugues pesseres regulars.

—¿I les demés diversions com varen anar?

—Bé. Els dos cines varen fer películes boniques que n'hi havia per tots els gustos, i lo millor és que no varen destorbar el ball, ple-gant aviat, i aixís és podia aconseguir tot. Et dic que ha sigut una festa acabada, fins la professó va ser lluida, una festa major de poble, la veritable festa major de La Garriga i no de Can Petita, que Deu ens en lliure per sempre més.

—Bueno me'n alegro, j'ha acabat la mitja part i és qüestió d'anar dormir. Bona nit i i bon hora XÀFEC.

—Adeu Bardera, dorm de gust. Demà continuarem el parlament.

Cantars

Are nostre senyor Batlle apren de volar l'estel, i perquè voli molt alt, porta de fil, dos capdells, resultant un tipo exprés per a fer l'ofici aquest; i encara que ell prim no fila en qüestions de fer res bé, no dubtin, que's tot exprés per fer volar els estels, i encara millor la grua que porta a l'Ajuntament, puig no passaràn molts mesos, i quasi es pot dir de cert, que t'estriparàn la grua, alcalde, a l'Ajuntament.

En Rabassola té un genit
enfutismat d'allò més,
i ha promés, que quan el tregui
El XAFEC farà mal bé.
Cálmate, pues, vida mia
que això rai, no serà res
i prengui "tila" i horxata,
i no mengi tants *beefteks*.
No te barages Gutierrez,
mira que t'haràn mal bien.

MAXIM

NOTICIES

Cridem l'atenció de l'alcalde sobre el perill que constitueix pels vianants el deixar passar pel camí central del passeig les bicicletes i les cavalleries. Esperem que l'alcalde, a fi de lliurar-los del mal que acabem de referir, procurarà donar les oportunes disposicions per fer complir el bando que està colocat an aquest efecte a l'entrada del passeig, en la seguretat que tots aquells que concorren al mateix li agrairàn.

xxx

Ens hem enterat que uns veïns del cap-devall del carrer dels banys han presentat una sollicitud en l'Ajuntament demanant el canvi d'un fanal que no prestat el degüt servei per causa de tenir un arbre al davant que apaga la seva llum. Nosaltres també ens fem nostre la seva justa petició i demanem als nostres amics regidors que vetllin per la prompte resolució de la mateixa i en sentit favorable.

xxx

Cridem l'atenció de qui correspon que's compadeixi del mal estat del carreró conegut pel de les Pedres, doncs fa materialment impossible passar-hi les persones d'edat pel perill de ser víctimes d'un accident desgraciat, donat el mal estat del mateix.

Per ser un carrer de tan trànsit, creiem que's hora d'arreglar-lo tal com les circumstàncies requereixen i lo més aviat possible.

xxx

Estem cansats ja de cridar l'atenció de l'alcalde perquè es posi remei al abús intolerable que's ve fent convertint-se en verdaders femers els passos públics com succeix en el rec comú a l'indret de casa del senyor Solé.

No és solament que alguns veïns es queixin per lo repugnables que resulten a la vista certes porqueries allí depositades, sinó a més perquè constitueixen un verdader perill per la salut pública.

Tenim notícia, i ens en alegrem moltíssim que, a no tardar, podrè convencers de lo que diem, un delegat de sanitat que a dit efecte s'ha invitat.

XAFEGADES

El batlle "cicerone".

Així ho hem de creure perquè cada dia el veiem passejar-se amunt i avall del passeig darrera la plana major del partit polític de Can Petita. Diem darrera, perquè el veiem que sempre va de remolc com aquells gossets que les senyorettes tiren d'un cordó perquè les distreguin en el seu rumiatje.

Sempre hem cregut que no servia més que per caminar tirat d'un cordó de tota aquesta gent que'l mena per divertir-s'hi.

ooo

Ens hem enterat que ha sigut molt censurada la conducta de D. Joan Blancafort pels concurrents a les tertulies de casa seva.

Segons diuen els ofessos, tenen raó, doncs aquestes bromes podrien interpretar-se com un acte immoral, perquè ho és, el deixar als admiradors de Terpsicore a les fosques en plenes funcions.

Les mamás protestaren d'aquesta falta de respecte i delicadesa, i els demés també, abonats per lo mateix ocorregut l'any passat.

Nosaltres, amb tots els respectes per aquells que no estant d'acord amb el nostre parer, els direm que no és per tenir postergats els banyistes de casa seva amb més drets que la *Colonia Forastera* a expansionar-se en els seus grans salons, sinó per convencer an El XAFEC de que si no fos l'establiment de Banys de can Blancafort, els veïns de La Garriga no podríem viure, ja que a ells pel seu exquisit tracte, com se veu, devem tot l'engrandiment de l'arrabal—nostre poble—i ara "puede el baile continuar" amb l'artilleria rodada.

ooo

El dia de la festa major ens quedarem sorpresos de veure a l'Ajuntament anar i tornar de l'iglesia als acords de la marxa del Gallo per una orquestra que l'acompanyava.

Més que a donar fe de les seves virtuts i complir els preceptes en un acte de solemnitat com és el Divi Ofici, ens semblà veure amb això, el desig de nostres regidors d'entregar-se a la gimnasia rítmica, doncs an el Noi Pedrals se li bellugaba el cul igual que un molí de vent; an en Valencia li sacsejava la panxa com una garbella de passar blat; l'impotent Rocafort es gronxaba amb el mateix *va-i-be* que'l barco que'l va portar a Filipines per escriure les seves "memories"; el Jardiner i els altres com que no són balladors, s'entretien a estalonar an el *Pegot* que les tenia totes per una mala broma que li jogaren feia poc.

No'ns estranyarà veure aviat en nostre poble una academia de gimnasia aon podràn lluir les seves facultats.

ooo

Sembla que l'alcalde es va enfadar perquè en una "xafegada" del nombre passat ens

feiem eco de lo que digué un transeunt a propòsit de plantar-se unes plantes en el parterre del torrent que teneien la semblança de les sebes, tant és aixís, que ho confirma l'haver-les deixat morir de set.

Nosaltres no som competents en qüestió d'horticultura, però si haviem d'aconsellar les plantes que han de substituir a les sebes els indicariem les "carbasses" encara que això dongués lloc a que algú en digués "les carbasses municipals".

ooo

Recordaràn nostres llegidors que, en el nombre passat, deiem que 'ls regidors eren uns frescales. Avui podem repetir-lo sense por de mentir, per haver-nos donat proves convincentes de que els assumptes de nostre municipi no 'ls fa fret ni calor, doncs, d'altre manera sembla que no assistirien a les sessions en manigues de camisa.

Nosaltres, aimants de la comoditat, ens fem també càrrec que han de buscar els medis de fer-se passar la calor, però, no que vulguin prescindir de discutir amb una mica de "calor" els interessos de nostre poble.

Realment ho són; no poden negar-ho.

ooo

El Noi del Cement li agrada molt fer el senyor, arribant al extrem de donar-se vergonya (??) de fer certes feines a la vista del públic.

No diem això perquè sí, no; diem això, perquè l'altre dia el vegegem davant del garraig abocant bentina, però fou tan l'esverament que tingué al veure que passava El XAFEC, que equivocà el forat de l'embut i va remullar al chauffer de mala manera, donant lloc a que aquell li digués: Que'm creu tan burro com vostè que'm vulgui fer volart.

I cà d'El XAFEC... res... ni se'n recorda.

ooo

Amb motiu d'haver cridat l'alerta El XAFEC, el Noi del Cement no feu pujar aquelles estrelles del ball de Pinyata, sinó que, pretextant anar d'excursió fou ell que les anà a veure. Això sembla tenir confirmació amb la mar de fons que hi ha a casa seva, doncs un menú que's diu va descuidar-se a la butxaca el fa responsable, perquè la seva procedència no menteix.

Es allò que no val a badar.

xxx

Ens hem queixat moltes vegades, que 'ls regidors, per les seves comoditats no assisteixen a les sessions, paralitzant la marxa administrativa de nostre municipi.

Segons sembla una de les causes que motiva l'incompliment de la seva obligació és la de fer més soportable la calor que apreta en aquests dies amb tote la seva intensitat.

Ja ens consta que prenen la fresca i que també són uns "frescales".

Imp. Fills Domingo Casanovas. Ronda Sant Pau 67
Telefon 2120. — Barcelona

“EL CENTRO”

NOVITATS PER A SENYORA :: Llaneria, Sederia, Llenceria i confeccions

MELCHOR, CULÍ i TARRÉS

Ronda Sant Pere, (entre Plasses de Catalunya i Urquinaona) Teléfon 3678 :: :: BARCELONA

Nous models en bluses i refajos :: :: Genres blancs a preus de fàbrica
— Madapolams Tolrà; existencia en totes les classes i amplades —

PREU FIXO

Joan Sallés

Contractista d'obres

Carrer de la Creueta, 1

AGENCIA DE TRANSPORTS

Acarreus : Reexpedicions : Trànsits

Übach, Barba i Prats

BARCELONA: Primcesa, 37, (Teléfon 1297)

VICH: Plaça Major, 33, (Teléfon 142)

LA GARRIGA: Banys, 58, (Casa Xela)

Sucarana i Bellavista

Hotel Catalunya

Carrer de Cardedeu, 1

HOTEL DORÉ

Situat prop de l'estació del ferrocarril

JOSEP MARATA

SERVEI A LA CARTA I COBERTS

S'INFORMA PER AL LLOGUER DE TORRES

Imprempta

Fills de Domingo Casanovas

TELÉFON 2120

DESPATX:

Carrer del Hospital, 87

BARCELONA

TALLERS:

Ronda de Sant Pau, 67

Papeleria

Magatzems JORBA

BARCELONA

Call, 13 i 15, Teléfon 1676

MANRESA

Born i Sant Domingo

Les espléndides seccions
i tarifa de preus dels

MAGATZEMS JORBA

son sempre imitades però
mai igualades

NOVITATS PER A HOMES I DONES

Llaneria : Roba blanca : Camiseria : Merceria

Perfumeria : Rellotgeria : Sastreria : Sederia

Sombrereria : Ornaments sagrats

Articles de camp i viatge. - Gran assortit en mosqueters, persianes, guardapolvos sacs
:: de viatge, maletes, gemelos, refajos, bates, perfumeria, matalasseria i ombrel·les ::

Tarradas i C.^a

PLAÇA DE LA CONSTITUCIÓ, 10

Aquesta casa té autorització de la Companyia d'Electricitat per a
fer tota classe d'instal·lacions a La Garriga, L'Admetlla, i Figaró.

Instal·lacions eléctriques : Força i llum

Bombetes de totes marques ———— Il·luminacions decoratives

Assortit magatzem de materials eléctrics : Bombes

Motors : Motors-Bombes : Aparells senzills i de luxe

ES FACILITEN PRESSUPOSTOS